

ಪ್ರಸ್ತುತ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕೌಶಲ ತರಬೇತಿಯ ಅಗತ್ಯತೆ

ಅನುಸೂಯ ಎಂ*

*ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗ, ಮಾನಸ ಗಂಗೋತ್ರಿ, ಮೈಸೂರು.

ಸಾರಾಂಶ: (Abstract)

ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನವು ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಕೌಶಲ ತರಬೇತಿಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಗುಣಾತ್ಮಕ, ಮೌಲ್ಯಧಾರಿತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಪ್ರಶಿಕ್ಷಣಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರುಗಳಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ, ನವೀನ ಮಾದರಿಯ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯವಾದ ಕೌಶಲಗಳ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸದಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕ, ಸಂವೇಗಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಜನ್ಯ ಕಲಿಕೆಯ ಅಪವರ್ತನಗಳನ್ನು ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿ ಹೊಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಶಿಕ್ಷಣಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರುಗಳಿಗೆ ಕೌಶಲ ತರಬೇತಿಯ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಹಲವಾರು ಸಂಶೋಧನಾ ಫಲಿತಾಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಕೌಶಲ ತರಬೇತಿಯ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಮುಖ್ಯಪದಗಳು(Keywords): ಶಿಕ್ಷಕರು, ಬೋಧನೆ, ಬೋಧನಾ ಕೌಶಲ್ಯ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.

ಪೀಠಿಕೆ

ಮಾನವ ಕುಲದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಒಂದು ಕೆಲಸ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ವೃತ್ತಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವೃತ್ತಿ ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ತಳಹದಿ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಇದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವೃತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ. ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ವೃತ್ತಿ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವುದು, ವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ತಾವೂ ಏನು, ಎಲ್ಲಿ, ಏಕೆ, ಹೇಗೆ ಬೋಧಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸೇವಾಪೂರ್ವ ತರಬೇತಿ ಪ್ರಶಿಕ್ಷಣಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡುವ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಂದರೆ, ನಾವು ಏನನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತೇವೆ? ಕೇವಲ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಬೋಧಿಸುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಮೌಲ್ಯವನ್ನೇನಾದರೂ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ? ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತೇವೆ?

Please cite this article as: ಅನುಸೂಯ, ಎಂ. (2023). ಪ್ರಸ್ತುತ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕೌಶಲ ತರಬೇತಿಯ ಅಗತ್ಯತೆ. ಪ್ರತಿಬಿಂಬ: ಮಲ್ಟಿಡಿಸಿಪ್ಲಿನರಿ ಕನ್ನಡ ರಿಸರ್ಚ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಐಐಎಂಆರ್‌ಡಿ, 5(2). ಪು.ಸಂ. 47-53.

ತರಗತಿಯ ಒಳಗೆ, ಹೊರಗೆ, ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ, ಸಹಪಾಠಿಗಳ ನಡುವೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಮತ್ತು ಯಾಕೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತೇವೆ? ಬೋಧನೆ ಒಂದು ಕೆಲಸವೆಂದೆ, ನೈತಿಕ ಬಾಧ್ಯತೆಯಿಂದಲೇ, ನಮಗೆ ಬೋಧನಾ ಕಾರ್ಯ ನಿಯೋಜಿಸಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತೇರ್ಗಡೆಗೊಳಿಸಲೆಂದೇ? ಹೇಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತೇವೆ? ಬೋಧನೆಯ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗಗಳಾವುವು? ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಸೇವಾ ಪೂರ್ವ ತರಬೇತಿಯ ಪ್ರಶಿಕ್ಷಣಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡುವುದು ಸಹಜವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಹಲವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಈ ಲೇಖನ.

ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ತರಬೇತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ

ವೃತ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕಾದ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ತನ್ನ ಬೋಧನಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜ್ಞಾನ, ಬೋಧನಾ ಸೂಚನಾ ಸಂವಹನದಲ್ಲಿ ನಿರರ್ಗಳತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಸಂವಹನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು. ಮಕ್ಕಳ ವಯೋಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬಳಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಂವಹನವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯ. ಹಾಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಯುವ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳ ಆಸಕ್ತಿಯ ಸಂವೇದನೆಯ ಅರಿವೂ ಸಹ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳ ಆಸಕ್ತಿಯ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಅರಿಯುವಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಕಲಿಕಾ ಶೈಲಿ/ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆಸಕ್ತಿ, ಕಲಿಕಾ ಶೈಲಿ, ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಮನೋಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತವಾದ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳ ಆಸಕ್ತಿಯ ಸಂವೇದನೆಯ ಜ್ಞಾನ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಗತ್ಯ. ಇಂತಹ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆಯು ಏರ್ಪಟ್ಟಾಗ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳು ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನವಾದ ಕಲಿಕಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಗ್ಗೂಡುತ್ತಾರೆ. ಆಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಈ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗೆ ಅಘಾಧವಾದ ಅಭಿಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ತುಂಬುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಕೇವಲ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದೊಂದಿಗೆ ಸಹಬಂಧತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರದೆ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ, ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಚೌಕಟ್ಟು, ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯೊಂದಿಗೂ ಸಹಬಂಧತ್ವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುತೇಕ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳು, ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಆಶಯಗಳು, ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ರಚನೆ ಮಾರ್ಗಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಅರಿವು ಅಷ್ಟಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ವಾತಾವರಣ

ಉತ್ತಮವಾದ ಸುಸ್ಥಿರ ಕಲಿಕಾ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತರಗತಿಯ ವಾತಾವರಣ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಮತ್ತು ಸುಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರ ಉತ್ಸಾಹಭರಿತ ಸಂವಹನವೂ ಉತ್ತಮ ಕಲಿಕಾವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು

ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಜೊತೆಗೆ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಕೆಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಬೋಧನಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಹೊಂದುವ ಜೊತೆಗೆ ವಿಷಯ ಬೋಧನಾಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲೂ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೋಧನಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ವಯೋಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬದಲಿಸಿ ಅರ್ಥೈಸುವ ಕೌಶಲದಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಯ ಕಲಿಕಾ ಶೈಲಿಯು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗದ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನವು ಸಂಪೂರ್ಣ ತರಗತಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯ, ವಸ್ತುವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ? ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳ ಆಸಕ್ತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಬೋಧನಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಸೂಕ್ತವಾದ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಕೊರತೆಯಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸನ್ನಿವೇಶ

ಒಂದು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ರಚನೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೂ, ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ನೀಡಿರುವ ಸಲಹೆಗಳಿಗೂ ಹಾಗೂ ಕಲಿಕಾ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ನಡುವೆ ಸಹಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂತರವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. 'ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ' ಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿತ ತತ್ವಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬೋಧನಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳದ ಶಿಕ್ಷಕ ತನ್ನ ಬೋಧನಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಸೂಕ್ತವಾದ ಬಳಕೆ ಮಾಡಲಾರ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯದ ಕಲಿಕಾ ಬೋಧನಾ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವಾಗಲಿ, ಕಲಿಕಾ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಗುರಿಗನುಸಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಭಾಗಶಃ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವೇ ಸರಿ. ಇದರಿಂದ ಬರುವ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣವೆಂದರೆ ಕಲಿಕಾ ಒಳಹರಿವು, ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ನಡುವೆ ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾದ ಅಂತರವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. 'ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ' ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆಯು ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಬಹುತೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಕೆಯ ಕಲಿಕಾ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿಫಲವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಎನ್‌ಸಿಇಆರ್‌ಟಿ ಯು ನಮೂದಿಸಿದೆ. ಭಾರತದಂತಹ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆ ಇದ್ದರೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಗುರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ತರುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದ ಮಕ್ಕಳು ಇಂದಿಗೂ ಕಾಣಿಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಅಂಶಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದೇನೆಂದರೆ ಬೋಧನೆಯ ಸ್ವರೂಪ ತುಂಬಾ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾದುದು ಇದು ಸಮಾಜದ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಆಧಾರದ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಲಿಕಾ ಶೈಲಿ, ಶಿಕ್ಷಣದ ನೀತಿಗಳು, ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಸಿದ್ಧರಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಶತಮಾನವು ಹಲವಾರು ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿದೆ ಉದಾ: ಸಮಸ್ಯಾ ಪರಿಹಾರ, ಸೃಜನಶೀಲತೆ, ಸಂವಹನ ಕೌಶಲ, ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆ, ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಆಲೋಚನೆಗಳು, ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಕೌಶಲ, ಸಮಾಲೋಚನ ಕೌಶಲ,

ನಾಯಕತ್ವದ ಕೌಶಲಗಳು, ಮೃದು ಕೌಶಲಗಳು ಮುಂತಾದವು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಂತಹ ಹಲವಾರು ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕನು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೌಶಲಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು, ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಶತಮಾನದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೋಧನಾ ವೃತ್ತಿಯ ಭಾಂದವರು ಹೊಂದಿರುವರೇ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಎನ್‌ಸಿಆರ್‌ಟಿ ಸಮೀಕ್ಷೆ ತಿಳಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಬಹುತೇಕ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ವಿಷಯ ಪಾರಿಣತಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ ಜೊತೆಗೆ ಬೋಧನಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಅರಿವೂ ಇರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇವೆರಡರ ಸಮ್ಮಿಲಿಸುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಉತ್ತಮವಾದ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಬೋಧನೆಯು ಇವುಗಳ ಸಮ್ಮಿಲಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ತಪ್ಪು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಭದ್ರಿತ ಬುನಾದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯದ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಕ ತನ್ನ ಬೋಧನೆಗಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದರೂ ಅದರ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಸರಿಯಾದ ಅಳವಡಿಕೆ ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ ಕಲಿಕಾಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ವಿಷಯಗಳ, ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ಸಹಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಬೋಧಿಸುವುದೂ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಹ-ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವೂ ಅವರ ಕಲಿಕಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಶಿಕ್ಷಕ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ

ಶಿಕ್ಷಕನಿಗೆ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

NEP -2019 ರ ಶಿಫಾರಸುಗಳು

ಈರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನೀತಿಗಳು ಹಲವಾರು ಶಿಫಾರಸನ್ನು ನೀಡಿವೆ. 2019ರ ಎನ್‌ಇಪಿ ಯು ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ, ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹಲವಾರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳೆಂದರೆ,

- ಅನನ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಮತ್ತು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವುದು: ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿನಲ್ಲೂ ಇರುವ ಅನನ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನ, ಕಲಿಕಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು.

- ನಿರಂತರ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಆಧ್ಯತೆ: ಇದು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೇವಲ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರಯಿದ್ದು ಇದರ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಬಳಕೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.
- ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆ ಮತ್ತು ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದು: ಪಠ್ಯಕ್ರಮವು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿಯುತವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಕಲ್ಪನೆ, ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದಾಗ ತರಗತಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಹಾಗೂ ಸಮುದಾಯದ ನಡುವೆ ಬಂಧವೇರ್ಪಡುತ್ತದೆ.
- ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮತೆ ಮತ್ತು ಸಮನ್ವಯತೆ ತರುವುದು: ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿ ಕಲಿಯಲು ಇಚ್ಛಿಸುವವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರಧಿಯೊಳಗೆ ಸೇರ್ಪಡಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದೆ.
- ಸಂಶೋಧನೆ-ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆ ನಡವಣಿ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಧ್ಯತೆ: ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಎನ್ ಇ ಪಿ 2019 ನೀಡಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದರ ಮತ್ತೊಂದು ಉದ್ದೇಶ.
- ಕಲಿಕಾನುಭವಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು: ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಯೂ ತನ್ನ ಕಲಿಕಾ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನೈಜ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇದು ಅಡ್ಡ ಅಥವಾ ಸೀಳು ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ವಿಧಾನದ ಅಳವಡಿಕೆಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯ. ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನಗಳು, ಬಗೆಗಳು, ಮಾರ್ಗಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಹಾಗೆ ಬಹುಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಸಹ ಸೇರ್ಪಡಿಸುವುದು.
- ಕೌಶಲಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಆಧ್ಯತೆ: ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಗುವೂ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕನುಗುಣವಾಗಿ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಸಂವಹನ ಕೌಶಲ, ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಜ್ಞಾನ, ವೃತ್ತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಉತ್ತಮಧೋರಣೆ, ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಕಲಿಕೆ, ಸ್ವಯಂ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಸಹಕಾರ ಕಲಿಕೆ, ಸೃಜನಶೀಲತೆ, ಸ್ವ ಅಭಿಪ್ರೇರಣೆ, ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಒತ್ತಡ ನಿರ್ವಹಣೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಕೌಶಲಗಳು ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೇಲಿನ ಹಲವಾರು ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಲು ಎನ್ ಇ ಪಿ ಯು ಶಿಕ್ಷಕ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಸದೃಢಗೊಳಿಸಲಿದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಎನ್ ಇ ಪಿ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಮುಂದಿನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 3 ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ವಿಧಾನದ ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿದೆ. 4 ವರ್ಷದ ಇನ್ಟಿಗ್ರೇಟೆಡ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಇದರಲ್ಲಿ ಪದವಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಬೋಧನಾ ತರಬೇತಿಯು ಬೋಧನಾ ಅರ್ಹತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

2 ವರ್ಷದ ಬಿ.ಇಡಿ ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಬಿ.ಇಡಿ. ತರಬೇತಿಯು ಉನ್ನತ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಮುಗಿಸಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಅನುಷ್ಠಾನವು 2030ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗಲಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕ ತರಬೇತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಬಹುಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಲಿದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇದು ದೂರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಮಿಶ್ರಣ ಆಧಾರಿತ ಶಿಕ್ಷಕ ತರಬೇತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಅನ್ವಯಿಕಾಂಶಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅಂತರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರು ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಲ್ಲದು. ಗುಂಪು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ, ಸ್ವಯಂ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೌಶಲಗಳೆಂದರೆ, ವಿಷಯಾಧಾರಿತ ಜ್ಞಾನದ ಮಿಶ್ರಣ, ಬೋಧನಾ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಜ್ಞಾನ, ಮಾಧ್ಯಮ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಐಸಿಟಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತಿತರ ಅವಶ್ಯಕ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಸಮಸ್ಯಾ ಪರಿಹಾರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆ, ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಸ್ವಯಂ ಈ ರೀತಿಯ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಉತ್ತಮ ಸಂವಹನ ಕೌಶಲದ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ನವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಕಲಿಕಾ ನಾವಿನ್ಯತೆಯ ಕೌಶಲವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಸಲಹೆಗಾರನಾಗುವ, ಗಣಕಯಂತ್ರದ ಅರಿವು, ಮಾಹಿತಿ ರವಾನಿಸುವ ಕೌಶಲ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಪರ್ಕದ ಕೌಶಲ, ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ಕಲಿಕಾ ಕೌಶಲಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅಗತ್ಯತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವ ಕೌಶಲ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕು.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ನಾಯಕರ ಅಗತ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಗುರಿಯತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಂತಹ ನಾಯಕರ ಅಗತ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಉತ್ತಮ ಕಲಿಕಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಲಿಕಾರ್ಥಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಾರನಾಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಉತ್ತಮ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಮತ್ತು ತನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಸಂಹಿತೆಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಿಸುವ ಹೊಸ ಕೌಶಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವುದರ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- Borko, H. (2004). Professional Development and teacher Learning: Mapping the terrain. *Educational Researcher*, 33(8), 3–15.
<https://doi.org/10.3102/0013189x033008003>

- Dembo, M. H., & Gibson, S. (1985). Teachers' sense of efficacy: an important factor in school improvement. *Elementary School Journal*, 86(2), 173–184. <https://doi.org/10.1086/461441>
- Omar, C. M. Z. C. (2014). Need for In-Service Training for Teachers and It's Effectiveness In School. *International Journal for Innovation Education and Research*, 2(11), 1–9. <https://doi.org/10.31686/ijier.vol2.iss11.261>
- Rebecca Lazarides and Lisa Marie Warner. (2020). *Teacher Self-Efficacy*. Oxford university press. DOI: 10.1093/acrefore/9780190264093.013.890
- Seema Nair, Amruta Jog. (2020). Teacher Training and Skill Enhancement in India using Innovative Techniques. *International Journal of Innovative Technology and Exploring Engineering (IJITEE)*. 9(4), 71-76
- *Self-Efficacy: Helping Students Believe in Themselves*. (n.d). <https://serc.carleton.edu/NAGTWorkshops/affective/efficacy.html>
- Skaalvik, E. M., & Skaalvik, S. (2010). Teacher self-efficacy and teacher burnout: A study of relations. *Teaching and Teacher Education*, 26(4), 1059–1069. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2009.11.001>